Lietas Nr. 11091056016
Lietas arhīva Nr. K30-1181-16/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 13.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Casno
ar sekretāri L.Vērdiņu
piedaloties prokuroram R.Sladzevskim

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2016.gada 31.martā ap plkst.19:16 /pers. A/, atrodoties SIA "Maxima Latvija" veikalā /adrese/, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Realizējot savu noziedzīgo nodomu un uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, /pers. A/ no tirdzniecības zāles paņēma piecus iepakojumus ar malto kafiju „Jakobs Kronung" 41,45 EUR vērtībā (katru 8,29 EUR vērtībā), kurus paslēpa līdzi paņemtajā iepirkuma maisiņā un nesot to rokās izgāja no SIA „Maxima Latvija" veikala par paņemtām precēm nesamaksājot.

/pers. A/ izdarīja SIA "Maxima Latvija" piederošas kustamas mantas 41,45 EUR vērtībā slepenu zādzību, t.i. zādzību nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, lūdza neizdarīt tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Pēc apsūdzētā lūguma, uzklausot prokurora viedokli un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētajam izskaidrotas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir apstiprinājusies arī ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādējādi viņa vaina atzīstama par pierādītu un noziedzīgo darbību kvalifikācija pēc attiecīgā Krimināllikuma panta un tā daļas par pareizu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc sava rakstura nav bijis vispārbīstams citiem sabiedrības locekļiem un ir vērsts uz svešas personas mantas iegūšanu. Ņemot vērā, ka nozagtā prece ir atgūta un derīgi realizācijai, cietušajam nav nodarīts materiāls kaitējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzinis un nožēlo izdarīto.

Apsūdzētā/pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Attiecībā par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka apsūdzētais ir LR pilsonis, ar 5 klašu izglītību, neprecējies, pēc apsūdzētā vārdiem viņa apgādībā atrodas mazgadīgs bērns, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /adrese/, oficiālas darba vietas nav, pēc apsūdzētā vārdiem strādājis pagaidu darbus.

Apsūdzētais vairākkārt saukts pie administratīvās atbildības, kā arī agrāk trīs reizes sodīts. Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 17.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi, 2016.gada 4.jūnijā atbrīvojies pēc soda izciešanas, pret apsūdzēto ierosināti vēl vairāki kriminālprocesi, šobrīd apsūdzētais atrodas apcietinājumā citā kriminālprocesā, ko apliecina arī Tiesu informācijas sistēmā pieejamā informācija.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā personību, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto un valsts apsūdzības uzturētāja viedokli par piemērojamo sodu.

Tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu paredzēti vairāki alternatīvi pamatsoda veidi - brīvības atņemšana, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Savukārt atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat. A.Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Nosakot sodu, tiesai jāņem vērā ne tikai tas, lai tas būtu samērīgs un atbilstu apsūdzētā interesēm, bet, ievērojot, ka sods ir valsts reakcija pret izdarīto, arī sabiedrības interesēm, uz ko norādīts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā. Soda un kriminmāltiesisko piespiedu līdzekļu bardzība pamatojama arī ar sabiedrisko interešu aizsardzību, taisnīguma atjaunošanu un vainīgās personas resocializāciju.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, un uzskata, ka Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis konkrētajā gadījumā ir sasniedzams, piemērojot apsūdzētajam tikai ar brīvības atņemšanu saistītu sodu, jo tiesa nav guvusi pārliecību, ka /pers. A/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc tiesa atzīst, ka apsūdzētā labošanos iespējams panākt vienīgi, izolējot viņu no sabiedrības un tiesa neatrod par iespējamu piemērot apsūdzētajam citu soda veidu, tajā skaitā, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti.

Nosakot brīvības atņemšanas soda termiņu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir mazāk smags noziegums, cietušajam nav nodarīts mantisks kaitējums, apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli, kā arī apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam brīvības atņemšanas sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu var tikt noteikts zem vidējās brīvības atņemšanas sankcijas robežas, pietuvinot to minimālajai sankcijai, kāds paredzēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Galīgais sods /pers. A/ nosakāms, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pievienojot brīvības atņemšanas sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 17.maija spriedumu.

Soda izciešanas termiņā, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu, ieskaitāms īslaicīgās aizturēšanas laiks no 2016.gada 31.maija līdz 2016.gada 1.aprīlim un izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 17.maija sprieduma.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – nekavējoties grozāms uz apcietinājumu.

Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta. Procesuālie izdevumi lietā nav.

Izlemjot jautājumu par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, atzīst, ka lietiskie pierādījumi – politelēna maisiņš uzskatāms par atgrieztu īpašniekam, CD-R disks, kas glabājas pie kriminālprocesa, atstājams glabāšanai pie tā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514.pantu, 527.panta trešo daļu, 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu /pers. A/ par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem noteikt, pilnībā saskaitot piespriesto sodu ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 17.maija spriedumā noteikto sodu, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas laiku no 2016.gada 31.maija līdz 2016.gada 1.aprīlim un izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 17.maija sprieduma.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – nekavējoties grozīt uz apcietinājumu.

Lietiskos pierādījumus : politelēna maisiņu uzskatīt par atgrieztu īpašniekam, CD-R disku, kas glabājas pie kriminālprocesa, atstāt glabāšanai pie tā.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena noteikta – 2016.gada 27.septembris.

Pilns spriedums pieejams - 2016.gada 5.oktobrī.

Tiesnese **I.Casno**